

Bernard LENAERTS

Priester en bezieler van Catechesehuis

Op 1 september nam pastoor Bernard LENAERTS noodgedwongen afscheid van zijn parochie in Haren-Brussel. Met pijn in het hart. Tien jaar lang bouwde hij er van onderuit en met hart en ziel aan een levendige en hechte gemeenschap. Hij blijft zich inzetten voor Catechesehuis. „Zolang de Heer mij adem geeft.”

‘Goed nieuws maakt mensen blij en kweekt verbondenheid’

Ilse VAN HALST

„Meneer LENAERTS,” besloot de cardioloog toen hij het elektrocardiogram van de pastoor van Haren-Brussel bekeek, „*uw elektriek is kapot.*” Hartklachten dwingen LENAERTS een stap terug te doen. „Voortdurend initiatieven nemen om leven in de parochie te brengen en verder te kijken dan de cijfers, dat vreet energie.” Gematigder maar even bevlogen bouwt hij in Catechesehuis verder aan een ploeg die voor continuïteit kan zorgen.

– *Catechesehuis is uw geesteskind. Een droom die werkelijkheid werd?*

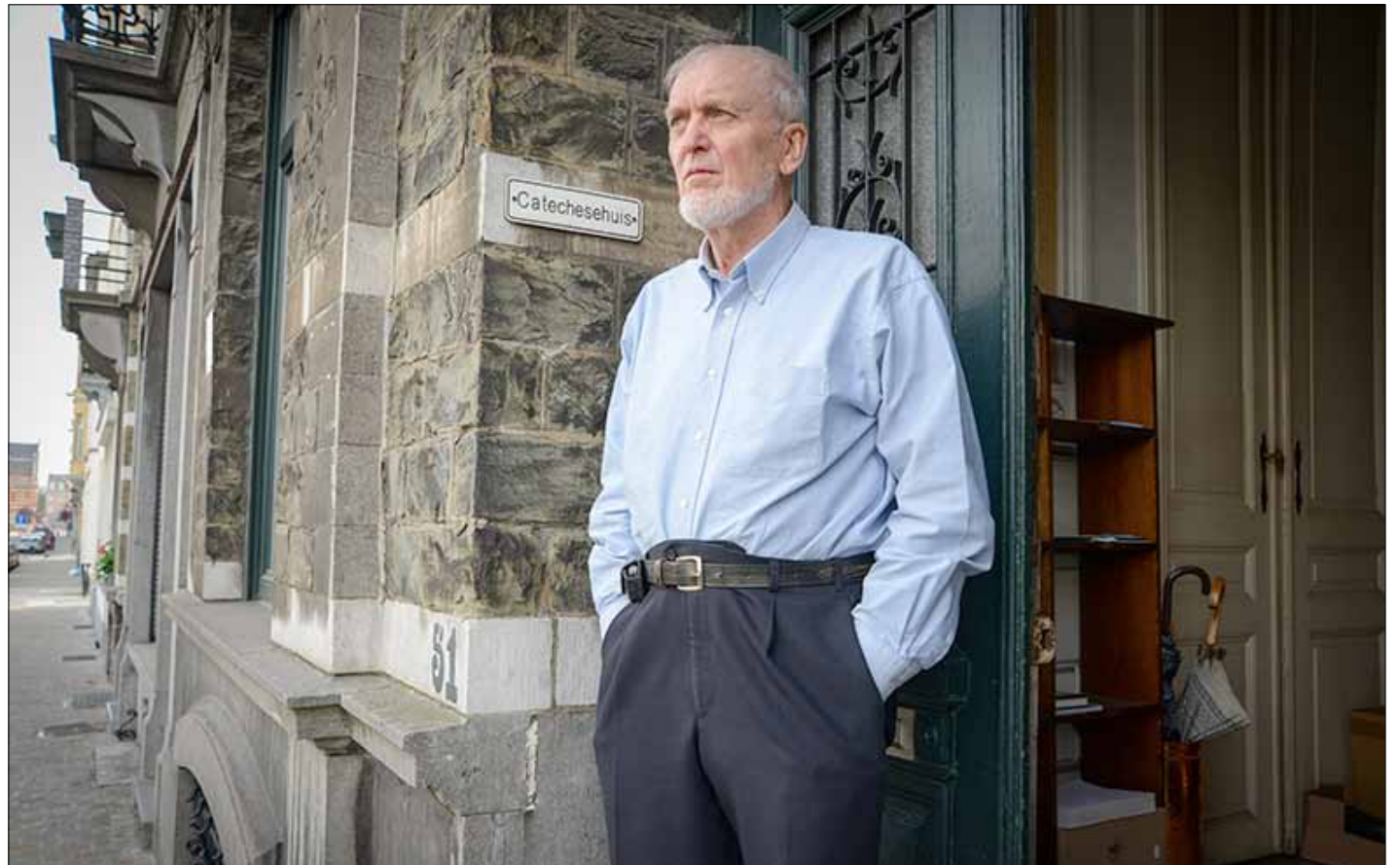
Jazeker. Ik was altijd al sterk geïnteresseerd in catechese. Na mijn priesterwijding in 1969 in Gent was ik collegeleerkracht in Geraardsbergen en Lokeren. Van daaruit engageerde ik me in de parochiecatechese en aldus kreeg ik de smaak te pakken. Intussen studeerde ik catechetische wetenschappen.

Toen mgr. Bernard Van den Berghe, de toenmalige deken van Brussel, een oproep lanceerde tot priesters om in de Vlaamse parochies en scholen eenvoudig, bruikbaar en origineel materiaal aanbieden voor catechese en liturgie. Nooit – dat maakt net de kracht van het initiatief uit – omdat het zo moet, maar als aanbod, in de hoop dat het spirit brengt. Daarnaast kun je bij ons 75 Nederlandstalige religieuze, theologische, pedagogische en culturele tijdschriften raadplegen, van 1984 tot nu.

– *Waarom is catechese uw stokpaardje?*

In de catechese schuilt de kern van de verkondiging van het hele christelijke verhaal. Hoe kun je dit verhaal uit een totaal andere cultuur en tijd vandaag doorgeven opdat het ten goede komt aan deze wereld, om mensen te helpen om vreedzaam en vreugdevol samen te leven?

Catechesehuis is een broedplaats. Al in de jaren 1980 entten we ons op de driehoek gezin-school-parochie. Die samenwerking was nieuw, maar vond snel ingang. Ouders waren in de wolven omdat ze werden aansproken om mee te werken. Vergaderen

Bernard Lenaerts: „In de catechese schuilt de kern van de verkondiging van het hele christelijke verhaal.” © Herman Ricour

op een donderdagavond kon echter niet. Dan was het *Dallas* op tv!

Catechesehuis bood en biedt nog steeds kant-en-klaar en op maat gesneden materiaal aan, dat erg gegeerd was en is. De Interdiocesane Commissie voor Liturgische

„De kerk is de unieke plaats waar mensen vreugde en verdriet delen. Dat heeft een heilzame invloed op de gemeenschap”

Zielzorg was er misschien niet altijd even blij mee, omdat we bijvoorbeeld ook niet-officiële tafelgebeden in onze uitgaven opnemen.

– *U investeerde ook veel energie in het parochieblad. Omdat het net als catechese een middel is om zaadjes te planten?*

Als boerenzoon uit Kieldrecht groeide ik op tussen de trekpaarden. De kracht en tege-

lijk de rust die van zo'n paard uitgaat, boeit me nog steeds. Op het seminarie schreef ik daarover in *Landbouwleven*. Toen al ondervond ik hoe ongelooflijk blij je mensen kunt maken als je positief nieuws brengt, als je schrijft over hun paard dat kampioen werd. Dat brengt mensen samen en kweekt verbondenheid.

Daarom ben ik ervan overtuigd dat we van de parochiebladzijden in *KERK & leven* een heuse *gazet* moeten maken. We moeten verder mikken dan louter op onze 'leden'. Door enkel de uren van de missen te publiceren, raken we de mensen niet die daarbuiten staan. Zo brengen we geen dynamiek op gang. We moeten goed nieuws uit de parochie brengen. Dat wekt interesse, ook van wie niet (meer) naar de mis gaat. Daar kijken mensen naar uit. Op woensdag zwaait onze Afrikaanse postbode al van ver naar me met het parochieblad: „Ik heb goed nieuws bij vandaag.”

– *Hoe breng je dynamiek in een parochie?*

Als pastoor krijg je vandaag slechts één vraag te horen: „Hoeveel mensen komen er nog naar de kerk?” Die kerkgangers op zondag vormen de middelste kring, maar

een parochie is veel meer dan die vaste kern. Ze bestaat uit vier concentrische cirkels. In de tweede kring hoort alles wat zich buiten het vaste ritme afspeelt, zoals de Week van de Derde Leeftijd, een jaargetijde voor een overledene, oecumenische zondag, een zieken- en ontmoetingsdag, enzovoorts. Stuk voor stuk activiteiten die in de kerk plaatsvinden en de kring doen uitdeinen. De kerk als de unieke plaats waar vreugde en verdriet samen gedeeld wordt. Dat heeft een heilzame invloed op de gemeenschap. Want plotseling heb je geen gewone zondag maar. Plotseling gaat het niet meer over aantallen. Deze kring is van levensbelang voor de kern. Als die kring niet vergroot, sterft de kern af. De derde kring omvat al wat niet in de kerk, maar wel in de parochie georganiseerd wordt door bijvoorbeeld het verenigingsleven. De buitenste rand, het parochieblad, is de Maïzena, het bindmiddel. Dat maakt dit alles mogelijk.

In oktober geeft Catechesehuis twee nieuwe brochures uit over afscheid na langdurige ziekte en bij zelfdoding. Info: Catechesehuis, Monplaisirlaan 51, 1030 Brussel, 02 242 79 51, www.catechesehuis.be.